

SOOSIANA

XXIV

2003

31

MAGYAR MALAKOLÓGIAI FOLYÓIRAT

"Books have their destiny
controlled by man."

The SOOSIANA Hungarian Malacological Journal has just turned to 30

The Hungarian Malacological Journal of Soosiana passing the thresholds of the "golden age" has just turned 30 this year. In 1973 a small group of enthusiastic malacologists under the leadership of *Andor Richnovszky* editor-in-chief including editors like *Pál Agócsy*, *Károly Bába* and *Gyula Kovács* with financial support from the Biology Department of the Bács-Kiskun County Branch of the TIT Hungarian Scientific Popular Society and through material and work support of the Budapest printing office of the same society managed to realize the long sought dream of Hungarian malacologists via publishing a separate temporary malacological newsletter. *Imre Majoros*, who was the leader of the Bács Kiskun County Branch of the Society then, has done especially lot for making this publication possible. The newsletter was christened after the gastropod genus *Soosiana*, commemorating and honoring one of the leading figures of Hungarian malacology, *Lajos Soós*, who happened to have passed away in 1972 preceding the year of the first publication. The forewords of the first issue were prepared by *István Pintér*, the organizer of the fellowship and one of the most important solidary persons of Hungarian malacology presenting the goals and research areas involved in the newsletter. His words and concepts are still valid and alive even today, 30 years later, fully accepted by all of us, the editorial board. Three years ago when the publication resumed we were to set forth similar goals ahead of us.

In the first issue of the newsletter the leading figures of Hungarian malacological research working in the second half of the 20th century including such names as *Endre Krolopp*, *Károly Bába*, *Anna Szigethy*, *László Pintér*, *István Vásárhelyi*, *János Podani*, *Pál Agócsy*, and *András Varga* published their professional manuscripts embedding almost all the possible areas of malacology along with memoirs of the former great figures of the field. Later on more and more professionals including foreign nationals chose the newsletter as an agent for publishing their scientific results enclosing an ever widening spectrum of research. The annually published newsletter, numbering 150 and as the outcome of a strong cooperation between close friends, had a rather adventurous life story receiving an ISSN number from the National Széchenyi Library only in its 6th year of publication in 1978.

Andor Richnovszky, one of the leading figures of Hungarian malacological research and a highly outstanding, decisive personality of the malacological meetings of the fellowship has been assigned for the post of editor-in-chief. He was a hearty, conscientious spiritual and physical do-all supporter and guardian of the newsletter. He did everything he could from writing through translating and proofreading

"A könyveknek sorsuk van,
amelyet emberek irányítanak."

A Magyar Malakológiai Folyóirat, a SOOSIANA 30 éves lett

A Magyar Malakológiai folyóirat a Soosiana, ez évben lépte át a „legszebb férfikor” küszöbét, 30 éves lett. 1973-ban a magyar malakológusok lelkes csoportja *Richnovszky Andor* főszerkesztő vezetésével és *Agócsy Pál*, *Bába Károly*, *Kovács Gyula* szerkesztők, valamint a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Bács-Kiskun Megyei Szervezet, Biológiai Szakosztályának anyagi és a TIT budapesti rotatüzemének fizikai segítségével jelentette meg a magyar malakológusok régi vágyát, egy önálló, időszakos kiadványt. A kiadvány megjelentetésében igen sokat segített *Majoros Imre*, a TIT Bács-Kiskun Megyei Szervezetének elnöke. A kiadvány nevének, a *Soosiana* csiganemzetség elnevezés megválasztásával a magyar malakológusok tisztelegni kívántak az alapítás előtti évben, 1972-ben elhunyt, egyik legnagyobb magyar malakológus, *Soós Lajos* emlékének. Az első számban *Pintér István*, a magyar malakológusok baráti társaságának szervezője és a magyar malakológia egyik legfontosabb összetartó személye jelentette meg beköszöntőjét, amelyben ismertette a lap célját és területét. Ma, 30 év után is aktuálisak a gondolatai, amelyekkel teljes mértékben egyetértünk és a megújult Soosiana szerkesztősége is hasonló célokat fogalmazott meg három évvel ezelőtt.

Az első számban a XX. század második felében dolgozó magyar malakológusok vezető szakemberei (*Krolopp Endre*, *Bába Károly*, *Szigethy Anna*, *Pintér László*, *Vásárhelyi István*, *Podani János*, *Agócsy Pál*, *Varga András*) jelentettek meg visszaemlékezéseket a nagy elődökről és szakkikkeket a malakológia legkülönbözőbb szakterületeiről. A későbbiekben egyre többen, köztük külföldi szakemberek, egyre szélesedő spektrumban publikáltak szakkikkeket a kiadványban. Az évente 150 példányban, baráti összefogással készült lap kalandos életére jellemző, hogy csak megjelenésének 6. évében, 1978-ban rögzítette ISSN számmal az Országos Széchenyi Könyvtár.

A lap főszerkesztője, mindenese, lelki, szellemi és fizikai motorja, mindenre figyelő gazdája 1973-tól, 1993-ban bekövetkezett haláláig, a magyar malakológiai kutatások kiemelkedő alakja, a malakológiai találkozókat, összejöveteleket baráti hangulatának meghatározó egyénisége *Richnovszky Andor* lett. Ha kellett cikket írt, ha kellett lektorált, fordított és mindig megkereste a lehetőségeket, hogy a folyóirat rendszeresen megjelenjen.

A sokszor változó – és emberfeletti munkát, gépelést, szerkesztést, fordítást és lektorálást végző – szerkesztő bizottságok első és ma is élő tagja, *Bába Károly* napjainkban is szerkesztőként segíti munkánkat. Jelenléte szerkesztőségünkben a folyamatosságot biztosítja az egymást váltó malakológus generációk között. Ugyanakkor az új

manuscripts and seeking and finding all the possibilities to enable regular publication.

As a first and still active member *Károly Bába* is still with us, the editorial board helping our frequently changing and sometimes overwhelming work of typing, translation, proofreading and editorial work and ensuring the continuity between renewing generations of malacological research in the staff. On the other hand the greatest sorrow the new editorial staff had to face was the lack of another outstanding figure of Hungarian malacology, my master and supervisor *Endre Krolopp* who did not accept any assignments in the editorial board. He rather wished to turn himself into an unbiased ambassador via forming a link between the emerging segregated groups of malacologists as a result a steady increase in the number of newly joined members. Yet I still feel his physical and spiritual presence assisting with our duties.

When *Andor Richnovszky* passed away the bright future of the newsletter suddenly turned to dark. Losing its main organizing figure it quickly became abandoned. Later in 1994 under the supervision of *Zsigmond Réthy* a consolidated volume was published by the Natural History Department of the Mihály Munkácsy Museum in Békéscsaba. A 6 year interregnum followed after Réthy died and the newsletter seemed to be ceasing for good. Suddenly however, thanks to the altruistic, generous offer of *Jenő Pelbárt*, director of the Hungarian Shell Museum along with his strong financial support and his outstanding organizing skills the publication resumed. I am highly concerned that László Pintér or his father uncle Steve Pintér, were they still alive would have the following comments on this: "*May God bless his goodwill deed*".

We would like to express our honor and commemorate the founding fathers and former editors of the newsletter by making the most out of this publication via publishing well-edited, interesting articles embedded in a new elegant format.

Pál Sümegi editor-in-chief and the editorial board

szerkesztőség legnagyobb szomorúságára, a magyar malakológus társadalom másik nagy alakja, tanárom és mesterem, *Krolopp Endre* nem vállalt szerkesztői munkát az új csapatban. Döntését azzal indokolta, hogy szeretné, ha a magyar malakológusok növekvő létszáma következtében kialakult csoportok között egyfajta pártatlan, összekötő személy lehetne. Ennek ellenére úgy érzem, hogy mindig itt van közöttünk és segíti munkánkat.

A *Soosiana* további sorsa *Richnovszky Andor* halálával bizonytalanra vált, a lap gazdátlan lett, majd a békéscsabai Munkácsy Mihály Múzeum Természettudományi Osztálya, *Réthy Zsigmond* vezetésével jelentetett meg egy összevont számot 1994-ben. Majd *Réthy Zsigmond* halálával 6 éves csend következett a *Soosiana* életében, amely már a lap megszűnését vetítette előre, de *Pelbárt Jenő* a Magyar Tengeri Gyűjtemény igazgatójának önzetlen felajánlása, anyagi támogatása és szervezőkészsége lehetővé tette a lap újraindítását. Biztos vagyok benne, ha élne, akkor *Pintér László*, vagy édesapja *Pintér Pista* bácsi a következőket mondaná: "*Isten áldása legyen jó szándékú cselekedetén*".

Munkánkkal, a figyelemfelkeltő, elegáns megjelenéssel, a jól szerkesztett cikkekkel, a *Soosiana* fenn tartásával szeretnénk tisztelni a lapot alapítók és fenntartók munkája előtt.

Sümegi Pál főszerkesztő és a szerkesztőség